

17/9/2022

Ομιλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στην 86η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης

Σας ευχαριστώ θερμά για την υποδοχή που μου επιφυλάσσετε για άλλη μια χρονιά εδώ, από το βήμα της 86^{ης} Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης.

Φίλες και φίλοι, πολίτες της Θεσσαλονίκης, αγαπητοί εκπρόσωποι των παραγωγικών φορέων, τέσσερα χρόνια πριν, από αυτό εδώ το βήμα μπορούσαμε να οραματιστούμε μια Ελλάδα που ανοίγει τα φτερά της. Απαλλαγμένη από τα μνημόνια και τον ασφυκτικό κορσέ της δημοσιονομικής επιτήρησης, μπορούσε να ανασάνει ξανά και να προχωρήσει μπροστά.

Να αφήσει πίσω της το στρεβλό παραγωγικό μοντέλο, τη διαπλοκή και τη διαφθορά που την οδήγησαν στη χρεοκοπία. Ν' αποκαταστήσει αδικίες, ν' αμβλύνει τις ανισότητες και να αξιοποιήσει τον αναβαθμισμένο γεωπολιτικό της ρόλο, ιδιαίτερα μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών, ως δύναμη ειρήνης και συνεργασίας, ασφάλειας και σταθερότητας.

Και η πόλη σας, η Θεσσαλονίκη, είχε την ευκαιρία να γίνει ξανά πρωταγωνίστρια ως ηγέτιδα πόλη της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων. Μια πόλη που άρχιζε να αλλάζει πρόσωπο με μεγάλα έργα υποδομής και παρεμβάσεις που επί χρόνια είχαν βαλτώσει.

Το μετρό Θεσσαλονίκης είχε πάψει τότε να είναι ανέκδοτο. Σήμερα ξαναέγινε δυστυχώς ανέκδοτο. Θα έπρεπε να έχει παραδοθεί από τα τέλη του 2020. Η επέκτασή του προς τα βορειοδυτικά και προς το αεροδρόμιο πάγωσε τον Ιούλιο του 2019.

Η σιδηροδρομική και η οδική σύνδεση του ΟΛΘ, το ίδιο, ενώ είχαν εξασφαλισμένη χρηματοδότηση. Το εμπορευματικό κέντρο στο πρώην στρατόπεδο Γκόνου, επίσης.

Το ίδιο συνέβη και με μια σειρά έργα που είχατε οραματιστεί και είχαμε ξεκινήσει με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση.

Η Σιδηροδρομική Εγνατία. Το Παιδιατρικό Νοσοκομείο του Φιλύρου. Η απόδοση του στρατοπέδου Κόδρα, μετά από αυτή του Παύλου Μελά. Ο Δυτικός Προαστιακός. Τα 350 καινούργια λεωφορεία. Τα Βιομηχανικά πάρκα. Το Μουσείο Ολοκαυτώματος.

Έργα που έμειναν τρία χρόνια στις μακέτες για να εξαγγελθούν εκ νέου, ως προϊόν και αυτά, καθώς φαίνεται, υποκλοπής.

Όμως η Θεσσαλονίκη, αγαπητοί Θεσσαλονικείς, δεν αποτελεί την εξαίρεση, αν αυτό σας κάνει να αισθάνεστε καλύτερα. Η Θεσσαλονίκη, δυστυχώς, αποτελεί τον κανόνα.

Τέσσερα χρόνια από τότε, η Ελλάδα, η χώρα μας, είναι μια αγνώριστη χώρα για τους κατοίκους της. Και θα έλεγα ότι είναι και μια "ειδική περίπτωση" ξανά, δυστυχώς και για την Ευρώπη. Ενώ η ζωή και η καθημερινότητα των πολιτών ξαναγύρισε πίσω και ίσως ακόμη πιο πίσω και από τα πέτρινα χρόνια των μνημονίων.

Η εύκολη δικαιολογία για όλα αυτά είναι ότι φταίει η πανδημία και ο πόλεμος. Η αλήθεια όμως είναι ότι οι υπαρκτοί αυτοί εξωγενείς παράγοντες, απλά επιδείνωσαν τις συνέπειες μιας ειλημμένης απόφασης, η Ελλάδα να επιστρέψει στο παρελθόν της.

Να επιστρέψουν οι τύχες της χώρας στις κρατικοδίαιτες ελίτ. Να αναδομηθεί το πελατειακό και κομματικό κράτος. Να συνθλιβεί ακόμα και αυτό το αναίμικό κοινωνικό κράτος. Να απορρυθμιστεί πλήρως η αγορά εργασίας. Να μπει στο περιθώριο η νέα γενιά. Να χτιστεί, με δυο λόγια, μια Ελλάδα άνιση, άδικη, αβίωτη για τους πολλούς.

Όμως, ξέρετε, αυτό που δεν μπορεί κανείς να στερήσει σε μια κοινωνία είναι η προοπτική. Καμία μητέρα δεν μπορεί να αποδεχτεί ότι τα παιδιά της θα ζήσουν χειρότερα από αυτή. Κανένας νέος δεν πρόκειται να πάψει να έχει φιλοδοξίες και πίστη στις ικανότητες του.

Αυτή είναι και η ουσία της δικής μας πρότασης. Αυτή, αν θέλετε, είναι η ουσία της ίδιας της πολιτικής. Η πολιτική υπάρχει για να κάνει πράξη αυτή την προοπτική, αυτή την προσμονή ότι ο καθένας και η καθεμιά σε αυτό τον τόπο μπορεί να ζήσει καλύτερα.

Όταν η πολιτική ευτελίζεται με τον κυνισμό, το ψέμα, τον χρηματισμό και την προπαγάνδα, τότε η κοινωνία είναι που της γυρίζει την πλάτη.

Σήμερα λοιπόν είναι ζωτική κοινωνική και εθνική ανάγκη να κάνουμε πράξη αυτή την πάνδημη προσμονή για καλύτερες μέρες. Να δώσουμε λύσεις. Όλες οι δυνάμεις της πολιτικής και της κοινωνίας που δεν βολεύονται στον παρασιτισμό και τη στασιμότητα.

Εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, είμαστε παρόντες και έτοιμοι να πρωταγωνιστήσουμε σ' αυτή την εθνική προσπάθεια, με απόλυτο σεβασμό στη δημοκρατία και επίγνωση του ρόλου και της ευθύνης μας μέσα στο πλαίσιο της.

Διαπιστευτήριά μας είναι οι μάχες που δώσαμε, είτε ως κυβέρνηση, είτε ως αντιπολίτευση. Και κάθε μάχη, είτε κερδισμένη είτε χαμένη, ήταν για μας ένα συμπέρασμα. Αυτό άλλωστε είναι που αποκομίζει ένας ζωντανός πολιτικός Οργανισμός στη δράση του.

Δεν είναι το πόσα χρόνια κυβερνά, όπως έχει φανεί επανειλημμένα στη χώρα, αλλά η δυνατότητα του να μαθαίνει και να βελτιώνεται. Γι' αυτό και σήμερα πιο έμπειροι, πιο έτοιμοι, πιο υποψιασμένοι, είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε ό,τι απαιτούν οι καιροί και οι ανάγκες, ανεξάρτητα από πιέσεις, επιθέσεις από συμφέροντα και απειλές.

Άλλωστε, ξέρετε, αυτά είναι για μας παράσημο. Και είμαι βέβαιος ότι πριν ακόμη κατέβω από αυτό το βήμα, οι γνωστοί προπαγανδιστές θα αρχίσουν να λένε και πάλι το γνωστό: "Αυτά που σας είπε ο Τσίπρας δεν γίνονται".

Μόνο που εδώ και μια τριετία έχουν γίνει τόσα ανήκουστα πράγματα στη χώρα, που δε τους πιστεύει κανείς.

Γιατί η πρωτιά στις απώλειες από την πανδημία, η πρωτιά στην ενεργειακή φτώχεια, η πρωτιά στη στεγαστική κρίση, τα δισεκατομμύρια των απευθείας αναθέσεων, οι υποκλοπές, αυτά είναι πράγματα που «δε γίνονται» σε μία σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατία.

Αντιθέτως, ένα σχέδιο για την αναγέννηση της χώρας συνεκτικό και ρεαλιστικό, με όρους δικαιοσύνης παντού, όχι απλά γίνεται, αλλά απαιτείται. Και αυτό ακριβώς είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε πράξη. Ν' αμφισβητήσουμε στην πράξη την απειλή «όποιος δεν προσαρμόζεται πεθαίνει».

Ο ελληνικός λαός δεν θα προσαρμοστεί στη βαρβαρότητα. Ας το έχουν καλά κάποιιοι αυτό στο μυαλό τους. Ούτε θα προσαρμοστεί στη βαρβαρότητα ούτε και θα αυτοκτονήσει. Αλλά πολύ σύντομα θα επικυρώσει και στις κάλπες, θέλω να πιστεύω, την ειλημμένου απόφαση: Να μην περάσει άλλος ένας χειμώνας ανασφάλειας και αγωνίας.

Για τη μητέρα που αποφασίζει να μη στείλει το παιδί στο φροντιστήριο γιατί δε βγαίνουν τα έξοδα. Για τον πατέρα που δεν ξέρει αν θα μπορεί να βάλει πετρέλαιο για να ζεστάνει την οικογένεια του. Για τη δασκάλα που αδυνατεί να βρει στέγη στο νησί που διορίστηκε. Για τον καταστηματάρχη που τον κυνηγούν οι εισπρακτικές. Για τον συνταξιούχο που δεν έχει να πληρώσει το ρεύμα.

Για όλους αυτούς είμαστε εδώ. Για όλους αυτούς που αναζητούν σιγουριά, ασφάλεια, ένα καλύτερο μέλλον, για όλους αυτούς που θέλουν, τι; Κάτι πολύ απλό, θέλουν πίσω την περηφάνια τους. Την περηφάνια τους θέλουν πίσω!

Και δεν είμαστε εδώ για να ψάξουμε δικαιολογίες στα συντρίμια που αφήνουν οι προηγούμενοι. Είμαστε εδώ για να δώσουμε μαζί με την κοινωνία λύσεις που βλέπουν μπροστά. Και οδηγούν μπροστά.

Να δώσουμε χώρο στους νέους να δημιουργήσουν.

Με καλύτερα σχολεία, καλύτερα πανεπιστήμια, που θα έχουν τους απαραίτητους πόρους, υποδομές αλλά και ανοιχτές τις πόρτες τους για όσα παιδιά επιθυμούν να σπουδάσουν.

Είμαστε εδώ για να προστατεύσουμε το δικαίωμα στην εργασία. Να βάλουμε κανόνες και αρχές, ώστε κάθε εργαζόμενος να νιώθει ασφαλής απέναντι στην αસυδοσία και την εκμετάλλευση.

Είμαστε εδώ για να βελτιώσουμε το βιοτικό επίπεδο των πολιτών, με επίκεντρο την αύξηση των μισθών, την παρουσία του κράτους ως εγγυητή απέναντι στην ακρίβεια και την αισχροκέρδεια.

Με μια συνολική στρατηγική που βάζει ανάχωμα στην ενεργειακή φτώχεια. Με μια πολιτική για τη στέγαση που σήμερα γίνεται επιτακτική ανάγκη.

Είμαστε εδώ για να μειώσουμε τις ανισότητες. Με ένα ισχυρό και σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Με ένα πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα και μ' ένα καλά

σχεδιασμένο και οργανωμένο κράτος πρόνοιας που θα προστατεύει τους πιο ευάλωτους.

Είμαστε εδώ για να δώσουμε τη δυνατότητα στην πατρίδα μας να παράξει όσα μπορεί. Με ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, μακριά από τις παθογένειες και τους κινδύνους του σημερινού. Με τη ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους, για να ανασάνει η κοινωνία και η παραγωγή. Με τη στήριξη των δυναμικών τμημάτων της ελληνικής οικονομίας, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τον εμπορικό κόσμο, τα καινοτόμα σχήματα της νεοφυούς επιχειρηματικότητας. Με χρηματοδοτικά εργαλεία και φορολογικά κίνητρα για τον αγροτικό κόσμο για την ανάπτυξη και την εξωστρέφεια της εγχώριας παραγωγής.

Είμαστε εδώ όμως και για να μπει φραγμός στον θεσμικό και ηθικό κατήφορο, με την αποκατάσταση του κράτους δικαίου, την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας στη Δικαιοσύνη, το τέλος στο πάρτι της διαφθοράς και της αναξιοκρατίας των κολλητών και των γαλάζιων golden boys.

Είμαστε όμως εδώ και για ν' αναβαθμίσουμε εκ νέου τη θέση της χώρας στη διεθνή γεωπολιτική σκηνή. Όχι ως προκεχωρημένο και ανασφαλές φυλάκιο της Δύσης, μια χώρα που στέλνει όπλα στην Ουκρανία και γίνεται μέρος της κρίσης. Αλλά ως δύναμη ειρήνης και σταθερότητας. Γέφυρα και όχι φυλάκιο.

Αλλά και μια χώρα που είναι σε θέση ανά πάσα στιγμή να υπερασπιστεί την εθνική της κυριαρχία. Χωρίς μεγάλα και κούφια λόγια, αλλά με στρατηγική και ενεργητική διπλωματία.

Χωρίς αδιέξοδες κούρσες εξοπλισμών, αλλά αξιοποιώντας το Διεθνές Δίκαιο, τη θέση της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις διεθνείς της συμμαχίες και ανοίγοντας το δρόμο της επίλυσης των διαφορών για την υφαλοκρηπίδα και την ΑΟΖ στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Είμαστε λοιπόν εδώ, για να δώσουμε ασφάλεια, σιγουριά, ειρήνη, προοπτική σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες. Είμαστε εδώ για να αισθανθούν ξανά όλες και όλοι ασφαλείς.

Ο κάτοικος του ακριτικού νησιού μας. Ο νέος του delivery που δουλεύει 12ωρα υπό το φόβο της ανεργίας. Ο έμπορος που τον απειλούν με κατασχέσεις οι τράπεζες. Η γυναίκα που βιώνει κακοποιητικές συμπεριφορές. Ο συνταξιούχος που του κόβουν το ρεύμα. Το παιδί των μεταναστών που γεννήθηκε εδώ και είναι αόρατο για το κράτος. Μας κάνουν περήφανους αυτά τα παιδιά πολλές φορές στον αθλητισμό, αλλά δεν τα βλέπουμε όταν πρέπει να τα δούμε.

Είμαστε λοιπόν εδώ για ένα πράγμα: Για να φέρουμε ξανά πίσω σ' αυτή τη χώρα, τη δικαιοσύνη. Τη δικαιοσύνη παντού. Στη κοινωνία, στην οικονομία, στο κράτος.

Με μια φιλοσοφία που προτάσσει το δημόσιο συμφέρον σε όλες τις πτυχές του κυβερνητικού έργου. Με ένα κράτος εγγυητή της κοινωνικής συνοχής, όχι διαιτητή συμφερόντων και προστάτη των καρτέλ. Με ένα παραγωγικό πρότυπο συνυφασμένο με τις ανάγκες της εποχής και τις δυνατότητες της χώρας. Με μια βαθιά θεσμική και δημοκρατική αναγέννηση, που προτάσσει τη διαφάνεια, τον δημοκρατικό έλεγχο και την κοινωνική λογοδοσία.

Από πού όμως θα μπορούσε κανείς να ξεκινήσει για να τα κάνει πράξη όλα αυτά:

Τέσσερα χρόνια μετά την έξοδο από τα μνημόνια, φίλες και φίλοι, η ελληνική οικονομία δυστυχώς εξακολουθεί να αντιμετωπίζει τεράστια δομικά προβλήματα.

Με ένα υπέρογκο χρέος, δημόσιο αλλά και ιδιωτικό, που την τελευταία τριετία δυστυχώς εκ νέου αυξήθηκε. Με πολύ μεγάλο και αυξανόμενο εμπορικό έλλειμμα. Με εκ νέου υψηλά επιτόκια δανεισμού, που θα ήταν ακόμη μεγαλύτερα χωρίς τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Με τρομακτικά υψηλό πληθωρισμό που τον τελευταίο χρόνο γεννά οικονομική ασφυξία σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Και με ένα υπαρξιακό, θα έλεγα, δημογραφικό πρόβλημα που πλέον λαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις.

Και αυτή η πραγματικότητα, αν θέλετε, αποκαλύπτει και τα ψέματα και τους ενόχους. Γιατί έχουν διαχρονικά βασική ευθύνη για τη σισύφεια πορεία της ελληνικής οικονομίας, όσοι μας χρεοκόπησαν το 2009 και σήμερα επιμένουν στις ίδιες χρεοκοπημένες συνταγές.

Σ' ένα μοντέλο που στηρίζεται κυρίως στον τουρισμό και τις κατασκευές για την παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών χαμηλής και μέσης προστιθέμενης αξίας. Σε μια αντίληψη φθηνής ανάπτυξης, μη συμπεριληπτικής ανάπτυξης, που αφήνει στο περιθώριο το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας.

Σε ένα δόγμα που θεωρεί ότι όσο μεγαλώνουν τα κέρδη των λίγων τόσο τάχα θα αναπτύσσεται η οικονομία. Και αδιαφορούν για το εισόδημα των πολλών που συρρικνώνεται, για τις ανισότητες που ραγδαία πολλαπλασιάζονται, για το δημόσιο συμφέρον που υπονομεύεται.

Ξέρετε, όμως, αν η επιμονή στις αποτυχημένες αυτές συνταγές ήταν ένα μεγάλο λάθος ακόμη και πριν τη κρίση, σήμερα δεν είναι απλά ένα λάθος: είναι ένα έγκλημα. Γιατί παραδίνουν στο "αόρατο χέρι" των αγορών κρίσιμες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας την ώρα που η κοινωνία τις έχει ανάγκη. Και εν τέλει αφήνουν στο έλεος της κρίσης τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Ενώ σε όλο τον κόσμο πλέον όλες οι κυβερνήσεις ανακαλύπτουν εκ νέου τη σημασία του δημόσιου χώρου και σπεύδουν στο υπόστεγο του ισχυρού κράτους για να προστατευτούν από τη καταιγίδα στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας και στις Δημόσιες Επιχειρήσεις Ενέργειας, εδώ απαξιώνουν τα δημόσια νοσοκομεία και ιδιωτικοποιούν τη ΔΕΗ.

Γι' αυτό καταγράφουμε τα αρνητικά ρεκόρ στην πανδημία και την ακρίβεια. Και αυτό το έγκλημα, προσπαθούν να το κρύψουν παραβιάζοντας συστηματικά το πλουραλισμό στην ενημέρωση, τη διαφάνεια, τη λογοδοσία, τη δημοκρατία, βάζοντας σε γύψο το κράτος δικαίου. Ακόμη και με παρακρατικές πρακτικές όπως αυτές των παρακολουθήσεων πολιτικών και δημοσιογράφων από την ΕΥΠ.

Η υπονόμευση του κράτους δικαίου όμως δεν είναι μόνο ένα πρόβλημα δημοκρατίας. Είναι πρόβλημα ταυτότητας για τη χώρα. Υπονομεύει τη διεθνή εμπιστοσύνη, αλλά και τις προοπτικές της πολιτικής σταθερότητας και της οικονομικής ανάπτυξης.

Όλα αυτά μαζί, φίλες και φίλοι, μας φωνάζουν ένα πράγμα, κραυγάζουν, θα έλεγα, ένα πράγμα: ότι η χώρα χρειάζεται επείγοντως αλλαγή πορείας. Ότι η χώρα χρειάζεται επείγοντως πολιτική αλλαγή, πριν να είναι αργά. Χρειάζεται ένα Εθνικό Σχέδιο επανεκκίνησης και αναγέννησης. Με δικαιοσύνη παντού.

Δικαιοσύνη γιατί, ξέρετε, γιατί ψυχή και κινητήρας του δικού μας σχεδίου είναι η δικαιοσύνη. Κίνητρο κάθε πολιτικής μας υπόσχεσης και πράξης είναι η δικαιοσύνη. Δεν είναι μόνο η υπέρτατη ηθική αξία που σπρώχνει τον κόσμο μπροστά, είναι αλήθεια, εδώ και αιώνες.

Στη δική μας αντίληψη η δικαιοσύνη είναι και μοχλός ανάπτυξης. Προϋπόθεση ενός αποτελεσματικού κράτους. Θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής, χωρίς την οποία η χώρα δεν μπορεί να έχει προοπτική. Και βέβαια είναι και όρος για τη σταθερότητα στην οικονομία και στην κοινωνία.

Φίλες και φίλοι,

Έχοντας απόλυτη βεβαιότητα προς τα πού θέλουμε να πορευτεί η χώρα, με καθαρό όραμα αλλά και με επίγνωση των μεγάλων προκλήσεων και δυσκολιών που θα αντιμετωπίσουμε, σας παρουσιάζουμε σήμερα τις 6 μεγάλες εθνικές προτεραιότητες πάνω στις οποίες δομείται το πρόγραμμά μας για την επόμενη τετραετία. Τις ράγες πάνω στις οποίες θα πορευτούμε για την αναγέννηση της πατρίδας μας.

Πρώτη Εθνική προτεραιότητα:

Η αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης. Όχι πια λόγια, όχι δικαιολογίες για το φαινόμενο που δόθηκε μας υπερβαίνει. Αλλά δράση.

Το κράτος από συμμετοχος στην αισχροκέρδεια των καρτέλ, γίνεται ξανά ο εγγυητής της κοινωνικής συνοχής. Για τη δραστική μείωση λοιπόν των λογαριασμών ενέργειας, που είναι το ζητούμενο για κάθε πολίτη σήμερα που μας ακούει:

- Επανακρατικοποιούμε τη ΔΕΗ. Ανακτούμε τουλάχιστον το 51% του Δημοσίου στο μετοχικό της κεφάλαιο. Καθαρές κουβέντες! Η ΔΕΗ επιστρέφει από την αισχροκέρδεια, στον ιδρυτικό της σκοπό ως Εταιρεία Κοινής Ωφέλειας, με κοινωνικά τιμολόγια χωρίς ουσιαστικό κέρδος, για να κερδίζουν μερίσματα οι ιδιώτες μέτοχοι.

- Αποσυνδέουμε την τιμή της χονδρεμπορικής ρεύματος από τη χρηματιστηριακή τιμή του φυσικού αερίου. Όπως έπραξαν οι χώρες της Ιβηρικής, κρατώντας χαμηλά το κόστος για τους καταναλωτές.

- Θεσπίζουμε ανώτατο συντελεστή κέρδους στην παραγωγή ενέργειας στο 5%.

- Παρεμβαίνουμε δραστικά στη στρεβλή και προβληματική λειτουργία του χρηματιστηρίου ενέργειας, με ανώτατα όρια τιμών και με την προώθηση υποχρεωτικού ποσοστού σταθερών συμβολαίων στη χονδρεμπορική ηλεκτρικής ενέργειας.

- Θεσπίζουμε ανώτατο όριο τιμής στη λιανική για την ηλεκτρική ενέργεια ανά μεγαβατώρα.

- Επιβάλλουμε διατίμηση στη λιανική φυσικού αερίου προστατεύοντας τους 700.000 καταναλωτές που θερμαίνονται σήμερα με φυσικό αέριο.

- Αξιοποιούμε για όσο χρειαστεί το σύνολο των εγχώριων ενεργειακών μας πόρων, συμπεριλαμβανομένου του λιγνίτη.

- Προστατεύουμε από τις αποκοπές ρεύματος, ειδικότερα τους ευάλωτους καταναλωτές αλλά και το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Για τη δραστική μείωση τιμών στα καύσιμα και τα τρόφιμα:

- Μειώνουμε τον ΕΦΚ στα καύσιμα (πετρέλαιο κίνησης, θέρμανσης, βενζίνη, φυσικό αέριο) στο χαμηλότερο συντελεστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Καταργούμε την καταβολή του ΕΦΚ στο αγροτικό πετρέλαιο.
- Μειώνουμε τον ΦΠΑ στα τρόφιμα στο χαμηλότερο συντελεστή, στο 6%.

Αν η πρώτη εθνική προτεραιότητα τούτη την ώρα είναι η αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης, η δεύτερη εθνική προτεραιότητα είναι η ενίσχυση του εισοδήματος.

Η επίπτωση της πληθωριστικής κρίσης στην Ελλάδα είναι, ξέρετε, πολύ πιο επώδυνη σε σύγκριση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Όχι μόνο γιατί εδώ είμαστε πρωταθλητές στην ακρίβεια, αλλά γιατί είμαστε ταυτόχρονα και ουραγοί στο διαθέσιμο εισόδημα. Εθνική προτεραιότητα λοιπόν η αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος για μισθωτούς, μικρομεσαίους επιχειρηματίες, αγρότες, ελεύθερους επαγγελματίες, συνταξιούχους.

Για τους μισθωτούς:

- Αυξάνουμε τον κατώτατο μισθό με νόμο στα 800 ευρώ.
- Θεσπίζουμε μηχανισμό τιμαριθμικής αναπροσαρμογής σε ετήσια βάση, για μισθούς ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Και παράλληλα, επαναφέρουμε τον καθορισμό στους εθνικούς κοινωνικούς εταίρους, με κατώτατο όριο την τιμαριθμική αναπροσαρμογή κάθε έτους.

Για τους συνταξιούχους:

- Επιστρέφουμε τα αναδρομικά στους συνταξιούχους σε τρεις ετήσιες δόσεις. Μια πάνω απ' όλα ηθική υποχρέωση, μετά την εξαπάτηση που βίωσαν από τη σημερινή κυβέρνηση.
- Επαναφέρουμε το δικό μας μέτρο, τη 13η σύνταξη του 2019: πλήρης για συντάξεις έως 500 ευρώ και ποσοστιαία για τα ανώτερα κλιμάκια. Και υπενθυμίζω ότι οι αυξήσεις στις συντάξεις από 1/1/23 είναι νόμος της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Και εδώ υποκλοπές έχουμε!

Για μισθωτούς, συνταξιούχους και κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

- Δεδομένου ότι ο πληθωρισμός τρέχει με 10%, αυξάνουμε το αφορολόγητο στις 10.000 ευρώ. Ειδικά όμως για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους επιστήμονες, τους εμπόρους, τους εργαζόμενους με μπλοκάκια τους μη κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, θεσπίζουμε και γι' αυτούς αφορολόγητο στις 10.000 ευρώ. Γιατί δεν πρέπει να υπάρχουν δυο μέτρα και σταθμά για εισοδήματα από εργασία.

Για τους μικρομεσαίους:

- Καταργούμε αυτό τον άδικο φόρο, το τέλος επιτηδεύματος.
- Αντιμετωπίζουμε το εκρηκτικό ζήτημα του ιδιωτικού χρέους που πληγώνει την ελληνική κοινωνία και ναρκοθετεί τις προοπτικές της οικονομίας μας. Οι περιουσίες, τα μαγαζιά και τα σπίτια των πολιτών, της μεσαίας τάξης, της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας δεν μπορεί να γίνονται πια βορά στα συμφέροντα.
- Η σημερινή λεηλασία λαμβάνει οριστικό τέλος με μια ρύθμιση χρεών, διαγραφή μέρους βασικής οφειλής, για χρέη που δημιουργήθηκαν μετά το ξέσπασμα της

υγειονομικής κρίσης και με 120 δόσεις για την αποπληρωμή του υπολοίπου. Δικαίωμα ένταξης στο σχήμα θα έχουν και όσοι απώλεσαν τη ρύθμιση του 2019.

- Θεσπίζουμε επίσης, τον ακατάσχετο επαγγελματικό λογαριασμό για πληρωμές λειτουργικών δαπανών των επιχειρήσεων και αντικαθιστούμε τον πτωχευτικό κώδικα, με έναν νέο που προβλέπει ολιστικό πλαίσιο διαχείρισης του ιδιωτικού χρέους με προστασία της πρώτης κατοικίας, της αγροτικής γης και της επαγγελματικής στέγης.

Τρίτη εθνική προτεραιότητα: Η στήριξη του κοινωνικού κράτους. Εδώ, νομίζω, δεν χρειάζεται να πω πολλά.

Όσα βιώσατε και βιώσαμε τα χρόνια της πανδημίας, σε μια χώρα που η κυβέρνησή της εχθρεύεται τη δημόσια υγεία, όσα βίωσαν οι πλέον ευάλωτοι συμπολίτες μας με την εγκατάλειψη του κράτους πρόνοιας, όσα έζησαν οι μαθητές, οι φοιτητές και οι εκπαιδευτικοί από την συντονισμένη επιχείρηση διάλυσης της δημόσιας παιδείας, όσα βίωσαν οι εργαζόμενοι που έμειναν ξανά απροστάτευτοι μπροστά στην ασυδοσία και την εκμετάλλευση, όλα αυτά, ήρθε η ώρα να τα αλλάξουμε.

Για την ανάκτηση λοιπόν της εργασίας:

- Καταργούμε τους αντικοινωνικούς νόμους Χατζηδάκη, που νομιμοποίησαν τα 12ωρα, την απλήρωτη εργασία, την ποινικοποίηση της συλλογικής δράσης.

- Επαναφέρουμε τις ρυθμίσεις για την αιτιολογημένη απόλυση, για το οκτάωρο, για τις βασικές αρχές των συλλογικών διαπραγματεύσεων, για τη δήλωση των ωραρίων και των υπερωριών.

- Επανιδρύουμε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, για να είναι μόνιμα στο πεδίο και να παρεμβαίνει για την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας.

- Εφαρμόζουμε σταδιακά το 35άωρο χωρίς μείωση των αποδοχών.

Για ένα νέο ισχυρό και σύγχρονο Εθνικό Σύστημα Υγείας, για ένα νέο ΕΣΥ όπως το έχουμε ονομάσει:

- Προχωράμε στη πρόσληψη 5.500 μόνιμων υγειονομικών και επιπλέον 10.000 μόνιμων υγειονομικών σε βάθος τριετίας.

- Μονιμοποιούμε, γιατί είναι ηθική μας υποχρέωση αυτό, το σύνολο του υγειονομικού προσωπικού που έδωσε τη μάχη της πανδημίας στην πρώτη γραμμή, και σταματάμε αυτή την τιμωρητική αναστολή εργασίας για υγειονομικούς, ενώ εντάσσουμε όλο το υγειονομικό προσωπικό στα βαρέα και ανθυγιεινά.

- Αναμορφώνουμε το μισθολόγιο του ιατρικού προσωπικού, με εισαγωγικό μισθό πρωτοδιοριζόμενου γιατρού τα 2.000 ευρώ. Με αναλογικές αυξήσεις των μισθών και για το μη ιατρικό, υγειονομικό προσωπικό. Γιατί αλλιώς δεν θα μπορέσουμε να σταματήσουμε το brain drain, να βλέπουμε τα νοσοκομεία μας χωρίς γιατρούς και να βλέπουμε εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες γιατρούς σε νοσοκομεία σε όλη την Ευρώπη.

- Αυξάνουμε τις Τοπικές Μονάδες Υγείας που εμείς δημιουργήσαμε πρώτοι στη θητεία μας, από 127 σε 380 σε ολόκληρη τη χώρα, για να ενισχύσουμε την Πρωτοβάθμια Φροντίδα. Εδραιώνουμε τον θεσμό του οικογενειακού γιατρού, το δίκτυο κατ' οίκον φροντίδας και ολοκληρώνουμε την επιχειρησιακή ενδυνάμωση του ΕΚΑΒ.

- Διευρύνουμε τις υπηρεσίες του ΕΟΠΥΥ και, φυσικά, προχωρούμε στην πλήρη κάλυψη των ανασφάλιστων συμπολιτών μας, σε υγειονομικό υλικό για πολίτες με χρόνιες ασθένειες.

Για να βάλουμε γερά θεμέλια στη Δημόσια Παιδεία:

- Καθιερώνουμε τη 14χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.
- Ενισχύουμε με 20.000 διορισμούς μόνιμων δασκάλων και Καθηγητών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ώστε να φτάσουμε τον ευρωπαϊκό μέσο όρο ως προς τους αναπληρωτές.
- Θεσπίζουμε τη ρήτρα αυτόματης πρόσληψης, ώστε αυτόματα να διορίζεται ένας εκπαιδευτικός για κάθε ένα που θα συνταξιοδοτείται.
- Διπλασιάζουμε σε βάθος τετραετίας τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, αλλά και τον αριθμό των μελών ΔΕΠ. Διότι εμείς στα πανεπιστήμια θέλουμε δασκάλους και καθηγητές, δεν θέλουμε αστυνομικούς. Οι αστυνομικοί να πάνε στη γειτονιά, να πάνε στη γειτονιά για ν' αντιμετωπίσουν το έγκλημα, που παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.
- Καθιστούμε δωρεάν τη φοίτηση σε μεταπτυχιακά προγράμματα, ενώ προβλέπουμε ειδική χρηματοδότηση των πανεπιστημιακών ερευνητικών κέντρων.
- Επαναφέρουμε το σύστημα εισαγωγής των λεγόμενων "πράσινων" και "κόκκινων" σχολών, που παρέχει τη δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης στο Πανεπιστήμιο με μόνο προαπαιτούμενο την απόκτηση του απολυτηρίου.
- Επαναφέρουμε τη λειτουργία των Διετών Προγραμμάτων Σπουδών, όπου θα εισάγονται χωρίς εξετάσεις οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ και θα παρέχουν επαγγελματικό πιστοποιητικό ευρωπαϊκών προδιαγραφών.
- Διαμορφώνουμε Εθνικό Σχέδιο Φοιτητικής Στέγης.

Και φυσικά καταργούμε τους αντιεκπαιδευτικούς νόμους της κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής που είχε στόχο να συρρικνώσει τα περιφερειακά πανεπιστήμια για να δώσει τους νέους μας πελατεία στα ιδιωτικά κολέγια.

Για να πάψει αυτή η χώρα να έχει στο περιθώριο τα ΑμεΑ:

- Αυξάνουμε το αναπηρικό επίδομα κατά 20% για 172.000 συμπολίτες μας.
- Εξασφαλίζουμε προσωπικό φροντιστή ή βοηθό για 70.000 άτομα καθώς και εργαλεία αξιοπρέπειας (τεχνητά μέλη, αμαξίδια κλπ) σε όλους τους δικαιούχους χωρίς επιβαρύνσεις
- Δημιουργούμε προσβάσιμες γειτονιές σε 20 πόλεις της χώρας μας.
- Διευκολύνουμε την επικοινωνία του ανάπηρου συμπολίτη μας με το Δημόσιο, απλοποιώντας και μειώνοντας την περιττή γραφειοκρατία που πολλές φορές κάνει τους ανάπηρους συμπολίτες μας να νιώθουν βαθιά αναξιότητα.

Τέταρτη εθνική προτεραιότητα: Η Παραγωγική Ανασυγκρότηση.

Το παραγωγικό μέλλον της χώρας μας δεν μπορεί να είναι η παρωχημένη και καταστροφική λογική της «φτηνής ανάπτυξης».

Γιατί ανάπτυξη για εμάς σημαίνει καταπολέμηση των ανισοτήτων. Σημαίνει ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Σημαίνει διεύρυνση της εγχώριας παραγωγικής βάσης. Σημαίνει περιβαλλοντικά βιώσιμες και εργασιακά δίκαιες επενδύσεις.

Για την Δίκαιη και Βιώσιμη Ενεργειακή Μετάβαση:

- Σπάμε τον αποκλεισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και νοικοκυριών από τις ΑΠΕ. Η ενεργειακή δημοκρατία είναι προϋπόθεση για την πράσινη ανάπτυξη και πολύτιμο εργαλείο για να γίνει το κάθε ελληνικό σπίτι ένας μικρός παραγωγός και καταναλωτής ενέργειας ταυτόχρονα.

- Ανακατευθύνουμε μέρος των δανείων του Ταμείου Ανάκαμψης στη χρηματοδότηση νοικοκυριών, αγροτών, μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ενεργειακών κοινοτήτων ώστε να παράγουν την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνουν με μικρά έργα ΑΠΕ, με το λεγόμενο μοντέλο prosumer.

- Προχωράμε στις αναγκαίες επενδύσεις για εκσυγχρονισμό και επέκταση των υποδομών του ηλεκτρικού δικτύου προκειμένου να μπορούν να υποδεχτούν τις νέες ΑΠΕ.

- Εξασφαλίζουμε ικανό μέρος του υφιστάμενου ηλεκτρικού χώρου για μικρά έργα ΑΠΕ και επιταχύνουμε τις επενδύσεις στα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας και στην αποθήκευση ενέργειας για να εισαχθούν περισσότερες.

- Υλοποιούμε ένα διευρυμένο πρόγραμμα «Εξοικονομώ» για κατοικίες συνεχώς ανοιχτό για αιτήσεις που θα καλύπτει εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά.

- Θεσπίζουμε ένα ενισχυμένο πρόγραμμα ενεργειακής αναβάθμισης για πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις αυτοαπασχολούμενους και αγρότες, όπως τ' ονομάζουμε, «Εξοικονομώ για Επιχειρήσεις».

- Χρηματοδοτούμε επίσης τους Δήμους για την εγκατάσταση ΑΠΕ με σκοπό την κάλυψη των καταναλώσεών τους αλλά και των ενεργειακών αναγκών των ευάλωτων δημοτών τους.

Για τη χρηματοδοτική στήριξη των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και των αγροτών:

- Ενισχύουμε τη Ρευστότητα για Πολύ Μικρές και Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις με ανακατεύθυνση μέρους των δανείων του Ταμείου Ανάκαμψης προς την Αναπτυξιακή Τράπεζα. Στόχος μας είναι να μπορούν νέες και παλιές επιχειρήσεις να έχουν πρόσβαση σε δάνεια με δίκαιους όρους που θα ενισχύσουν την εξωστρέφεια και τη μεγέθυνσή τους.

- Μέσω της Αναπτυξιακής Τράπεζας ενισχύουμε τις μικροπιστώσεις χωρίς εμπράγματα εξασφαλίσεις για αυτοαπασχολούμενους, αγρότες και πολύ μικρές επιχειρήσεις. Πρόκειται για έναν καινοτόμο θεσμό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που όμως εδώ και τρά χρόνια παραμένει ανενεργός.

Για τη Βιομηχανία και τις δυναμικές υφιστάμενες και νέες επιχειρήσεις σε κλάδους αιχμής:

- Χρηματοδοτούμε μεγάλα επενδυτικά σχέδια για υλοποίηση έργων ιδιοπαραγωγής ΑΠΕ και εξοικονόμησης ενέργειας με στόχο τη δραστική μείωση του κόστους ενέργειας στη βιομηχανία και στη μεταποίηση.

- Αναβαθμίζουμε και ενισχύουμε τα εξαιρετικά επιτυχημένα χρηματοδοτικά προγράμματα που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε δημιουργήσει, το Equifund και το

«Ερευνώ – Δημιουργώ - Καινοτομώ». Στόχος μας είναι η σύνδεση της έρευνας με την επιχειρηματικότητα. Τέλος, για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια γιατί είναι κρίσιμο θέμα.

Οι τράπεζες στη χώρα μας έχουν επιβιώσει χάρη σε τρεις διαδοχικές ανακεφαλαιοποιήσεις. Χάρη στον αναβαλλόμενο φόρος ύψους 14,4 δισ. περίπου, αλλά και τις εγγυήσεις του Δημοσίου στις τιτλοποιήσεις μη εξυπηρετούμενων δανείων, ύψους σχεδόν 19 δισ.

Εγγυήσεις, ειρήσθω εν παρόδω, που εξαιτίας των τραγικών χειρισμών της κυβέρνησης κινδυνεύουμε να εγγραφούν στο δημόσιο χρέος, επιδεινώνοντας τη σχέση χρέους προς ΑΕΠ κατά 9 ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες.

Κι ενώ λοιπόν όλα αυτά μαρτυρούν ότι ο κάθε φορολογούμενος έχει πληρώσει από το υστέρημά του για να διασωθούν οι τράπεζες, αυτές ελάχιστα εισφέρουν στη παραγωγική λειτουργία της οικονομίας, ελάχιστα εισφέρουν στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που παραμένουν αποκλεισμένες σχεδόν ολοκληρωτικά από τη χρηματοδότηση.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Όπως δεν γίνεται με αυτά τα δεδομένα, κάποιοι να ετοιμάζονται να μοιράσουν μερίσματα στους μετόχους των τραπεζών από τα υψηλά κέρδη του πρώτου εξαμήνου. Δεν θα το επιτρέψουμε.

Όπως δεν θα επιτρέψουμε -και ας το βάλουν καλά αυτό κάποιοι στο μυαλό τους- να προχωρήσουν, όπως σχεδιάζουν, στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας. Με τα λεφτά του Έλληνα φορολογούμενου, με τον ιδρώτα του Έλληνα φορολογούμενου, δε θα κάνουν κάποιοι παιχνίδια.

Την Εθνική Τράπεζα, που το Δημόσιο σε αυτήν έχει ποσοστό 40%, τη μετατρέπουμε σε ισχυρό δημόσιο πυλώνα του τραπεζικού μας συστήματος.

Διαμέσου αυτού, αποτρέπουμε εναρμονισμένες πρακτικές των συστημικών τραπεζών, κατευθύνουμε τα χρηματοδοτικά εργαλεία στην πραγματική οικονομία, στη βάση της εθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής.

Εφαρμόζουμε πολιτική προσανατολισμένη στο δημόσιο συμφέρον για τη διαχείριση των κόκκινων δανείων. Και θεσπίζουμε ειδικό ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διαφάνεια των τραπεζικών συναλλαγών και τη λειτουργία των Εταιριών Διαχείρισης Απαιτήσεων, των λεγόμενων servicers.

Έρχομαι τώρα σε κάτι επίκαιρο, ίσως το πιο επίκαιρο απ' όσα ακούσατε, πέραν της ενεργειακής κρίσης. Η πέμπτη εθνική προτεραιότητα, είναι ένα ισχυρό δημοκρατικό κράτος.

Η χώρα βίωσε και βιώνει πρωτοφανείς καταστάσεις. Από παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη, τη δημιουργία με κρατικό χρήμα ενός απίστευτου μηχανισμού προπαγάνδας, τις διώξεις πολιτικών αντιπάλων, δημοσιογράφων, δικαστών, τον πλουτισμό ημετέρων, τις υποκλοπές και τις παρακολουθήσεις.

Έχουμε χρέος να ξανακάνουμε την Ελλάδα μια ευνομούμενη, σύγχρονη, ευρωπαϊκή δημοκρατία. Και έχουμε σχέδιο.

Στη Δικαιοσύνη:

- Αποκαθιστούμε την εμπιστοσύνη της κοινωνίας στη λειτουργία της Δικαιοσύνης με ένα ολοκληρωμένο μεταρρυθμιστικό πλαίσιο.

- Αποκαθιστούμε τις μισθολογικές, φορολογικές αδικίες σε όλους τους λειτουργούς της Δικαιοσύνης.
- Ενισχύουμε τη στελέχωση, τις κτιριακές υποδομές και την επέκταση της «Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης».
- Κόβουμε τον ομφάλιο λώρο μεταξύ της δικαστικής και της εκτελεστικής εξουσίας.
- Μειώνουμε τις θέσεις Αντιπροέδρων στα Ανώτατα Δικαστήρια.
- Θεσπίζουμε τη διατύπωση γνώμης από Δικαστικές Ενώσεις και Δικηγορικούς Συλλόγους για την επιλογή στην ηγεσία των Ανώτατων Δικαστηρίων.
- Βάζουμε τέλος στις λεγόμενες «περιστρεφόμενες πόρτες». Όποιος δικαστής επιθυμεί να αξιοποιηθεί σε οποιαδήποτε θέση μετά τη συνταξιοδότησή του, θα γνωρίζει ότι δεν θα έχει πρόσθετη, πέραν της σύνταξής του, αμοιβή.
- Δίνουμε νέο προσανατολισμό στην Εθνική Σχολή Δικαστών. Με αύξηση των εισακτέων, αύξηση του απαιτούμενου χρόνου άσκησης της δικηγορίας και ενίσχυση της κοινωνικής εμπειρίας με υποχρεωτικές έρευνες και άσκηση σε κοινωνικές δομές.
- Βάζουμε τέλος στην κακή νομοθέτηση, με μόνιμες Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές, στελεχωμένες αποκλειστικά από εκπροσώπους θεσμών του νομικού κόσμου, των Πανεπιστημίων και της κοινωνίας.
- Κατοχυρώνουμε νομοθετικά τον όρο «γυναικοκτονία».
- Κατοχυρώνουμε νομικά τον γάμο για όλα τα πρόσωπα, ανεξάρτητα από τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Γιατί σημασία στη ζωή έχει ν' αγαπάς, άνευ όρων.
- Τέλος, καταργούμε όλες τις ποινικές ασυλίες που έχουν προβλεφθεί τα τελευταία χρόνια, με πρώτη την ασυλία των τραπεζικών στελεχών. Κανένας Έλληνας πολίτης δεν μπορεί να κρύβεται απέναντι στο νόμο από ασυλίες τεχνητού χαρακτήρα που ψηφίζονται με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής στη Βουλή.

Στα ΜΜΕ:

- Ενισχύουμε οικονομικά εφημερίδες και ηλεκτρονικά ΜΜΕ, γιατί είναι λειτουργήματα ενημέρωσης, αλλά με βάση τις πραγματικές ανάγκες και με βάση διαφανή κριτήρια, χωρίς εύνοιες και εξαιρέσεις.
- Επαναφέρουμε την υποχρέωση για 400 εργαζόμενους σε όλους τους σταθμούς πανελλαδικής εμβέλειας.
- Θεσπίζουμε έλεγχο της αδιαφανούς και αδικαιολόγητης χρηματοδότησης και των δανείων που δόθηκαν σε ΜΜΕ.
- Επανεκκινούμε τη διαδικασία αδειοδότησης των περιφερειακών ΜΜΕ που παραμένει στα συρτάρια εδώ και 4 χρόνια.
- Επιλέγουμε, τέλος, το είχα πει και πέρυσι αυτό, τη Διοίκηση της ΕΡΤ και του ΑΠΕ από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, με διακομματική συνεννόηση.

Και, τέλος, για την ΕΥΠ:

- Επαναφέρουμε την ΕΥΠ στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, όπως ήταν και πριν το 2019.
- Καταργούμε την κατάπτυστη τροπολογία που δεν επιτρέπει τη γνωστοποίηση παρακολούθησης από την ΕΥΠ μετά την ολοκλήρωσή της.

- Ορίζουμε νομοθετικά τους λόγους «εθνικής ασφάλειας» για να μην κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους κι από δήθεν ζητήματα εθνικής ασφάλειας.
- Θεσπίζουμε έλεγχο από Δικαστικό Συμβούλιο και έγκριση με αιτιολογημένη απόφαση της άρσης του απορρήτου.
- Εξασφαλίζουμε την ουσιαστική συμμετοχή της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας και της ΑΔΑΕ στον ορισμό του Διοικητή της ΕΥΠ.

Και φτάνω προς το τέλος, στην έκτη εθνική προτεραιότητα, που είναι ταυτόχρονα και η απάντηση σ' ένα υπαρξιακό ζήτημα, σ' ένα υπαρξιακό πρόβλημα για τη χώρα. Είναι η απάντηση στη δημογραφική πρόκληση.

Είναι, αν θέλετε, το μεγάλο ζήτημα όχι για την επόμενη τετραετία, αλλά για τις επόμενες δεκαετίες. Ένα πρόβλημα υπαρξιακό που όσο δεν τολμάμε να το αντιμετωπίσουμε ριζικά, τόσο θα διευρύνεται και θα μας απειλεί.

Να το πω με απλά λόγια: Η Ελλάδα γερνάει. Και θα γερνάει ακόμη περισσότερο όσο μεγαλώνει η ανασφάλεια των νέων ανθρώπων, όσο οι γυναίκες πέφτουν θύματα τρομακτικών διακρίσεων στην εργασία, όσο άνθρωποι που γεννήθηκαν ή ζούνε εδώ για δεκαετίες θα θεωρούνται ξένοι στην ίδια τους τη χώρα.

Γ' αυτό λοιπόν παρεμβαίνουμε στη ρίζα του προβλήματος και σε όλες τους τις εκφάνσεις:

- Πρώτα απ' όλα, στηρίζουμε τη γυναίκα στην εργασία και εξασφαλίζουμε τη μητέρα
- Αναδιαμορφώνουμε το επίδομα παιδιού και το μεταφέρουμε αποκλειστικά στη μητέρα από τη γέννηση του παιδιού όχι όμως μέχρι τα 18, αλλά μέχρι τα 24 έτη του, ανεξαρτήτως σπουδών. Και από τη σύνταξή της και μετά, επαναφέρουμε αυτό το επίδομα στη σύνταξη της γυναίκας, εφ' όρου ζωής.

Μια γυναίκα λοιπόν, μια μητέρα, γνωρίζει ότι δεν θα μόνη της. Εξασφαλίζεται η δυνατότητά της να μην είναι μόνη της εφ' όρου ζωής. Το επίδομα μητέρας διαμορφώνεται στα 70 ευρώ στο πρώτο παιδί, άλλα, προσέξτε, στα 105 στο δεύτερο. Διότι σήμερα, δυστυχώς, ο μέσος όρος είναι 1,3 με 1,4 παιδιά για κάθε ελληνική οικογένεια. Άρα, πρέπει να δώσουμε ισχυρά κίνητρα για το δεύτερο και φυσικά για το τρίτο παιδί, στα 140 ευρώ. Ενώ το επίδομα που θα προστίθεται στη σύνταξη θα είναι αυτό που αντιστοιχεί στο σύνολο των παιδιών που έχει η κάθε γυναίκα, γεννήσει και αναθρέψει.

- Εξισώνουμε την άδεια μητρότητας στις εργαζόμενες ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.
- Επεκτείνουμε το επίδομα μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες, στις ελεύθερες επαγγελματίες και στις αγρότισσες από τους 4 στους 9 μήνες, ώστε όλες οι εργαζόμενες να αντιμετωπίζονται ενιαία Θεσπίζουμε ειδική άδεια μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες και ελεύθερες επαγγελματίες.

Αν η πρώτη μας έγνοια λοιπόν ήταν να στηρίξουμε τη γυναίκα στην εργασία και να εξασφαλίσουμε τη μητέρα, η δεύτερη είναι να φροντίσουμε το παιδί:

- Εξασφαλίζουμε την πρόσβαση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς για όλα τα παιδιά καθώς και σχολικά γεύματα για όλα τα παιδιά Νηπιαγωγείου και Δημοτικού.

Τρίτος άξονας παρέμβασης, η ενίσχυση των νέων ζευγαριών. Στεγάζουμε το αύριο ενισχύοντας τα νέα ζευγάρια.

- Επιδοτούμε το ενοίκιο για 400.000 νέους και νέα ζευγάρια 24 μέχρι 44 ετών, διπλασιάζοντας το επίδομα που εμείς δώσαμε, από 70 σε 140 ευρώ το μήνα για μονοπρόσωπο νοικοκυριό, από 140 σε 280 για ζευγάρι με ένα παιδί, από 175 σε 350, για ζευγάρι με δύο παιδιά. Ενώ αντιστοίχως αυξάνουμε και τα εισοδηματικά όρια.
- Βάζουμε τέλος στην ανεξέλεγκτη εξάπλωση του Airbnb, με θέσπιση ελέγχου και κανόνων που το περιορίζουν μόνο σε φυσικά πρόσωπα και μέχρι περιορισμένο αριθμό.
- Δημιουργούμε Τράπεζα Στέγης από υπάρχοντα διαμερίσματα και κατοικίες είτε του Δημοσίου είτε ιδιωτών, με ισχυρά κίνητρα ενεργειακής αναβάθμισης και μείωσης φόρων, ώστε τα ακίνητα αυτά να διατεθούν κατά προτεραιότητα σε νέα ζευγάρια με χαμηλά έως και μηδενικά ενοίκια.

Και, προσέξτε, η αντίληψη του δικού μας σχεδίου για τη στέγη δεν είναι να φορτώσουμε με δάνεια τους νέους ανθρώπους, εκεί που η θηλιά τους σφίγγει τους ανθρώπους στα 40 και στα 50, να τους σφίγγει από τα 18.

Τέλος, τελευταίος άξονας παρέμβασης για την αντιμετώπιση της δημογραφικής κρίσης, η μεταρρύθμιση του πλαισίου που αφορά τους μετανάστες και την κοινωνική τους ένταξη.

Ακούστε με, γιατί είναι μια μεγάλη αλήθεια που θα πω, είναι μια μεγάλη αλήθεια που κάποιοι δεν τολμάνε να τη δουν κατάματα. Η δημογραφική πρόκληση δεν πρόκειται να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά όσο αρνούμαστε να ενσωματώσουμε τους ανθρώπους που ζούνε δίπλα μας, τους ανθρώπους που τους χρειαζόμαστε στο καταμερισμό εργασίας. Ρωτήστε γύρω σας φέτος, δεν υπήρχαν σχεδόν πουθενά χέρια εργασίας.

Τους ανθρώπους που μετέχουν στην ελληνική παιδεία και στο κοινό γίνεσθαι, αλλά εμείς κάνουμε πως δεν τους βλέπουμε και δεν τους αναγνωρίζουμε.

Η κοινωνική ένταξη μεταναστών είναι απαραίτητος πυλώνας αντιμετώπισης της δημογραφικής κρίσης σε όλο το δυτικό κόσμο. Πρέπει επιτέλους να γίνει και στη χώρα μας. Με σχέδιο.

- Αλλάζουμε τη διαδικασία της πολιτογράφησης, απλοποιώντας την εξεταστική διαδικασία ώστε να αφορά λελογισμένα θέματα που αφορούν την καθημερινότητά των ανθρώπων και όχι ειδικές γνώσεις που ούτε εμείς που βρισκόμαστε οι περισσότεροι σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, θα μπορούμε να απαντήσουμε.

- Θεσπίζουμε πολιτογράφηση με δειγματοληπτική συνέντευξη για άτομα που έχουν αποδεδειγμένα κλείσει 25 χρόνια παραμονής στην Ελλάδα και για όσους έχουν γεννήσει παιδιά στην Ελλάδα και αυτά, βάσει του νόμου, έχουν αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια.

Φίλες και φίλοι,

Σας παρουσίασα συνοπτικά τις 6 Εθνικές Προτεραιότητες και το επεξεργασμένο πρόγραμμά μας για να ξαναφέρουμε την Ελλάδα και τους Έλληνες στο δρόμο της προόδου, της ασφάλειας και ευημερίας. Για να ξαναφέρουμε, όπως λέει το σύνθημά μας, πίσω τη δικαιοσύνη, παντού.

Όλα όσα σας ανέλυσα είναι αποτέλεσμα βαθιάς γνώσης των προβλημάτων αλλά και των δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας. Και απαιτούν πόρους που είναι κοστολογημένοι.

Οι πόροι όμως, πρέπει να ξέρετε, είναι πρώτα και κύρια αποτέλεσμα καλού σχεδιασμού, χρηστής και έντιμης διαχείρισης. Έχουν χαθεί δισεκατομμύρια από ανίκανες, διεφθαρμένες και ιδεοληπτικές κυβερνήσεις. Εμείς όμως δεν θα αφήσουμε ούτε ευρώ που προορίζεται για τη βελτίωση της ζωής των πολιτών να πάει χαμένο.

Ξέρετε, η χώρα μας έχει το επόμενο διάστημα μια ιστορική δυνατότητα: Είναι οι πόροι του Ταμείου Ανθεκτικότητας και Ανάκαμψης. Όμως, ο σημερινός σχεδιασμός αξιοποίησης των ευρωπαϊκών πόρων όχι μόνο δεν απαντά στις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία και οικονομία, αλλά διευρύνει τις ανισότητες, την αναξιοκρατία και τη διαφθορά.

Απαξιώνονται και περιθωριοποιούνται οι δημόσιες πολιτικές και αγνοούνται σημαντικοί τομείς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η στεγαστική πολιτική για την οποία μίλησα πρωτύτερα.

Άλλες χώρες διαθέτουν δισεκατομμύρια ευρώ για το οξύτατο αυτό κοινωνικό πρόβλημα με το Ταμείο Ανάκαμψης. Η Ισπανία 1 δισεκατομμύριο, η Πορτογαλία με συγκρίσιμο πληθυσμό, 2,7 δισεκατομμύρια. Ξέρετε πόσα έχει εντάξει η ελληνική κυβέρνηση στο Ταμείο Ανάκαμψης για τη Στέγη; Μόλις 1,3 εκατομμύρια.

Ο μεγάλος όγκος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των αγροτών και των νοικοκυριών αποκλείονται σχεδόν ολοκληρωτικά από την χρηματοδότηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόλις πρόσφατα ανακοινώθηκε πως τα πρώτα 455 εκατομμύρια από τα δάνεια του Ταμείου Ανάκαμψης κατευθύνονται σε μόλις 13 μεγάλες και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις.

Λίγα και ισχυρά συμφέροντα θα καρπωθούν το μεγαλύτερο μέρος των πόρων. Ενώ τα παραδείγματα της γκρίζας διαχείρισης και των απευθείας αναθέσεων, που έφτασαν τα 7,5 δισ., πολλαπλασιάζονται καθημερινά.

Για όλους αυτούς τους λόγους πρώτη μας επιλογή είναι ο ανασχεδιασμός και η ανακατανομή των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης. Ο ανασχεδιασμός και η βάση ενός συνεκτικού, δίκαιου και συμπεριληπτικού σχεδίου.

Οι δράσεις για το παραγωγικό μοντέλο, τις υποδομές υγείας, την τράπεζα στέγης που παρουσίασα, είναι συμβατές με τις ευρωπαϊκές προτεραιότητες, και θα χρηματοδοτηθούν κατά προτεραιότητα από τους ευρωπαϊκούς πόρους.

Υπολογίζουμε ότι περίπου 20 με 25 δισεκατομμύρια ευρώ μπορούν να κινητοποιηθούν για τα προγράμματα που ανέφερα, από μια συνολική δεξαμενή που ξεπερνά τα 80 δισεκατομμύρια ευρώ συνυπολογίζοντας εκτός από Ταμείο Ανάκαμψης και το ΕΣΠΑ μέχρι το 2027.

Πέραν, όμως, των ευρωπαϊκών πόρων είναι ανάγκη για τη χώρα και την κοινωνία ν' ανακατανομηθούν, θα έλεγα, πρώτα και κύρια για την κοινωνική συνοχή. Οφείλουμε κι από μόνοι μας να προχωρήσουμε σε ένα σχέδιο αναδιανομής.

Καθένας πρέπει να συνεισφέρει το μερίδιο που του αναλογεί για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε όλοι μαζί τις δυσκολίες. Σε αυτή τη κατεύθυνση, λοιπόν, προχωράμε σε συγκεκριμένες δράσεις αναδιανομής.

- Για τα υψηλά μερίσματα άνω των 50.000 ευρώ θ' αυξήσουμε τον συντελεστή στο 10%.

- Για τις επιχειρήσεις που απρόσμενα και αδικαιολόγητα παρουσιάζουν ουρανοκατέβαστα κέρδη μέσα στην κρίση, και μιλώ -γιατί εγώ θέλω να μιλώ με όνομα και επώνυμο- για τις επιχειρήσεις παραγωγής και παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, της ΔΕΗ συμπεριλαμβανομένης, τις επιχειρήσεις διύλισης και εμπορίας πετρελαίου, παροχής φυσικού αερίου, της ΔΕΠΑ, στην πρώτη γραμμή επίσης, για όλες αυτές τις επιχειρήσεις που είχαν αδικαιολόγητα κέρδη, προχωρούμε στη φορολόγηση των πραγματικών υπερκερδών τους.

Τα κέρδη αυτά, τα ουρανοκατέβαστα και τα υπερκέρδη, δεν είναι κέρδη που δημιουργήθηκαν επειδή έκαναν κάποιες παραγωγικές επενδύσεις. Είναι κέρδη που δημιουργήθηκαν χάρις στην κρίση αλλά και στα στραβά μάτια που έκανε η κυβέρνηση προκειμένου να τους ευνοήσει.

Συνεπώς, αυτά τα κέρδη στο σύνολό τους επιστρέφουν στην ελληνική κοινωνία, για να γίνουν χρήσιμες υποδομές προστασίας, για κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα.

Οι παρεμβάσεις αυτές εκτιμούμε ότι θα αποφέρουν στα Δημόσια Ταμεία περισσότερα από 3 δισ. ευρώ.

Γιατί, ξέρετε, δικαιοσύνη παντού, σημαίνει πρώτα από όλα και δικαιοσύνη στη φορολογία. Όχι πια δυσβάσταχτα βάρη στη μεσαία τάξη και στους αδύναμους. Αλλά δίκαιη φορολόγηση για τους οικονομικά ισχυρούς.

Αυτό είναι το δικό μας σχέδιο, αυτές είναι οι 6 μεγάλες εθνικές προτεραιότητες. Η μεγάλη απόφαση, όμως, για το μέλλον της πατρίδας είναι μπροστά μας και αφορά κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα. Είναι το διακύβευμα των επόμενων εκλογών.

Και δεν αφορά πρόσωπα. Αφορά στις αξίες του λαού μας, αφορά στις διαχρονικές αρχές αυτού του τόπου.

Αυτή τη φορά το διακύβευμα των εκλογών υπερβαίνει, θα έλεγα, ακόμα και τις σαφείς ιδεολογικές διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στη Δεξιά και την Αριστερά.

Όχι γιατί οι διαχωρισμοί αυτοί έχουν πάψει να υπάρχουν, όπως ελπίζουν οι αντίπαλοί μας. Το αντίθετο, σήμερα είναι πιο εμφανείς από ποτέ. Αλλά γιατί η ανάγκη απαιτεί να βάλουμε μπροστά αυτά που μας ενώνουν και όχι αυτά που μας χωρίζουν.

Γιατί η Δημοκρατία κινδυνεύει. Και όπως σε όλες τις κρίσιμες ιστορικές στιγμές, όταν υπερασπιστήκαμε την ελευθερία και την εθνική ανεξαρτησία, όταν δώσαμε το αίμα μας για τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη, η Αριστερά και η δημοκρατική παράταξη έβαλε πρώτα την Ελλάδα. Αυτή είναι και τώρα η προτεραιότητά μας. Η Ελλάδα!

Το διακύβευμα των επόμενων εκλογών, λοιπόν, είναι κάτι πιο βαθύ από πρόσωπα και κόμματα. Είναι δημοκρατία ή ολιγαρχία. Δημοκρατία ή οικογενειοκρατία. Δημοκρατία ή απολυταρχία. Κράτος ή παρακράτος.

Στις επόμενες εκλογές, οι πολίτες θα κληθούν να αποφασίσουν, πράγματι, ποιος κυβερνάει αυτόν τον τόπο. Οι υπηρέτες των συμφερόντων ή οι υπηρέτες της λαϊκής πλειοψηφίας; Και για να το πω πιο λαϊκά: Μια "αγία οικογένεια" ή μια προοδευτική συμμαχία;

Αυτό είναι το μεγάλο δίλημμα που έχει μπροστά του κάθε δημοκρατικός πολίτης, είτε ανήκει στην Αριστερά, είτε στο Κέντρο είτε στη Δεξιά.

Οι επόμενες εκλογές δεν θα είναι για μία σύγκρουση δίχως τέλος, όπως σχεδιάζουν οι αντίπαλοί μας, αλλά μια μάχη ιδεών.

Συγκρούεται το νέο με το παλιό. Οι προοδευτικές δυνάμεις με τις δυνάμεις της βαθιάς συντήρησης. Η δημοκρατία με το παρακράτος.

Η δική τους ηθική είναι ο πλούτος και η εξουσία. Η δική μας ηθική είναι η Δικαιοσύνη και η Δημοκρατία.

Για αυτό και η δική μας επανάσταση θα είναι ειρηνική.

Οι επόμενες εκλογές θα είναι μία γιορτή. Η γιορτή της Δημοκρατίας. Θα είναι μια μεγάλη γιορτή για τη Δημοκρατία και για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, που θέλει μια μεγάλη αλλαγή.

Και ο ελληνικός λαός με σύνεση και νηφαλιότητα θα αποφασίσει για το μέλλον του τόπου, γνωρίζοντας ότι η πολιτική αλλαγή μπορεί να γίνει πράξη μόνο με καθαρή εντολή διακυβέρνησης.

Με καθαρή νίκη του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία στις εκλογές της απλής αναλογικής, που θα ανοίξει το δρόμο, την επόμενη κιάλας μέρα, να συγκροτηθεί κυβέρνηση συνεργασίας των προοδευτικών δυνάμεων του τόπου.

Οι εκλογές με απλή αναλογική, δηλαδή, για πρώτη φορά με ένα εκλογικό σύστημα δικαιοσύνης, δεν θα οδηγήσουν, φίλες και φίλοι, όπως κάποιοι προσπαθούν να τρομοκρατήσουν, σε αβεβαιότητα. Αντίθετα θα δώσουν τη δυνατότητα στο λαό μας να πάρει αυτός τις τύχες στα χέρια του.

Και η πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ θα ανοίξει τον δρόμο για τη συνεργασία των προοδευτικών δυνάμεων στη βάση των προγραμματικών τους συγκλήσεων. Και θ' ανοίξει τον δρόμο για μια κυβέρνηση που θα έχει τη στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού μας. Μια κυβέρνηση πλατιάς λαϊκής νομιμοποίησης.

Και μια κυβέρνηση πλατιάς λαϊκής νομιμοποίησης δεν είναι κυβέρνηση αστάθειας. Αντιθέτως. Για πρώτη φορά θα πάψει να αποφασίζει το 1/3 των πολιτών για λογαριασμό της μεγάλης πλειοψηφίας.

Και η Ελλάδα θα κυβερνηθεί, επιτέλους, όπως μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα. Με ασφάλεια και με πλατιά δημοκρατική νομιμοποίηση. Και αυτό όχι μόνο δεν είναι τερατογέννηση, αλλά η γέννηση της ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο.

Αυτό είναι η νέα μεγάλη Αλλαγή που έχει ανάγκη ο τόπος. Σε αυτή την προσπάθεια, σε αυτό τον αγώνα για τη δημιουργία μιας νέας εποχής, δεν περισσεύει κανένας πολίτης, κανένας δημοκράτης.

Αυτή η νέα αρχή ανήκει σε όλους μαζί.

Μαζί μπορούμε να κάνουμε πράξη τη μεγαλύτερη Αλλαγή που έχει δει ο τόπος μας.

Μαζί μπορούμε να φέρουμε μια νέα μεταπολίτευση.

Μαζί μπορούμε να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα.

Για μια Ελλάδα με περισσότερο φως.

Για μια Ελλάδα με περισσότερη δημοκρατία.

Για μια Ελλάδα με δικαιοσύνη, παντού!

Να είστε καλά, σας ευχαριστώ θερμά! Καλή δύναμη και καλούς αγώνες. Με δικαιοσύνη και με δημοκρατία θα τα καταφέρουμε!